

NYUGALOMBA LÉPÉSKOR MONDOTT PAPI BÚCSUBESZÉD. *)

2. Kor. 13, 11. „Végezetre Atyámfiái, legyetek jó egészségben, épüljetek, vigasztaltassatok meg, egy értelemben legyetek, békeségben lakjatok, és a szeretetnek és békeségnek Istene lészen veletek.“

Idejét láttam, kedves gyülekezet, hogy a mig közületek ki nem esném, búcsuszavaimat elmondjam, hálatartozásomat lefizessem. Nálam az életfája, a mint látjátok, már meg van száradva; testem már porlásnak indult állapotba esett; de lelkem egészséges s szivem ifju, s az különösen e pillanatban. Ha meggondolom k. gy.! hogy kevés nap hiján harmicz évig tartottatok magatok közt, harmincz évig éltünk egymással békében, szeretetben, s a szükségemre megkivántató földi jókat híven megadtátok, úgy hogy én is elmondhattam Pál apostollal: semmi nélkül nem szűkülködöm: oh e gondolat erőt gyűjt lelkembe, szivemet felvillanyozza és ajkaimra meleg kívánatokat hoz. S jó kívánataim kifejezésére, irányomban és családom irányában tanusított jóságtok megköszönésére kereshetnék-e illőbb szavakat, mint az apostol felolvasott szavait: Végezetre atyámfiái stb.

A ki e javaknak birtokában van s mégis többet vár azoknál e földi életben, az telhetetlen, azt ezeknél több sem tudná kielégíteni. Én azért csak azokat kívánom e gyülekezet minden rendü hiveinek és pedig rendre véve az apostoli áldásokat, kívánom

1-ször is: Legyetek jó egészségben. A világon sok jó és gyönyörködtető van, a mi szeretteti velünk az életet; sőt maga az élet varázshatalommal lánczol minket a világhoz. De egészség nélkül az sem jó, egészség nélkül a gazdagság rosszá; egészséggel a szegénység jóvá változik. A beteges ember sorsát lehet hasonlítani a rókához, mely a szükségzadu edényből nem vehetett ételt magához, annak csak külső oldalát nyalogathatta. Teritsenek bár drága eledelekkel rakott asztalt házánál, mit sem ér, mert nyavalyákkal van feleresztve, s nem élvezheti. Fektessek bár puha ággya bársony takaró alá, nincs álma, nem nyughatik, mert a nyillalások meg annyi tövisek, melyek közt akar, nem akar, fektünni kell.

*) Tartott S. Kőrispatakon 1879. Mártius havában.

Milyen ehhez képest az egészséges szegény sorsa! Száraz falatja inye szerint esik; álma édes és frissítő; vidáman megy munkára, hogy megkeresse holnapra valóját; s estve társaival vig enyelgések közt tér haza és egyszerű otthonában magát boldognak érzi. Az élet csak is egészséggel kedves; csakis egészségben érezzük boldognak magunkat, kívánom azért, hogy az Isten adjon nektek k. gy.! jó egészséget.

2-or. ÉpüljeteK — épülni, vagy a testi szükséges szerekben gyarapodni ösztönszerű tulajdona az emberi természetnek, a mig csak létezik e földön. S mégis többen esnek alá, mint a hányan emelkednek fel a jólét felé vivő úton. S mi lehet annak oka, hogy ez így van? Okát abban találjuk k. gy.! hogy az építésre szükséges kellékek, minemüek: okos előreszámítás, munkásság, takarékoság, józanság, jövedelemhez mért öltözködés hijjaival vannak igen sokan. S innen van aztán, hogy egy községben alig akad öt—hat család, a mely épül; a többi pusztul, mert dolga rák módra megyen; s mig amazok érdemet, mások általi becsültetést szereznek maguknak, ezek lenézésben részesülnek feslett magaviseletök és a miatt, hogy sorsukat egy hányódó, vetődő, szigorkodó életnek teszik ki. A kik építik magokat a földi dolgokban, épülnek a jó erkölcsökben is, tartván szabálylyul Jézusnak amaz utasítását: ne szabjátok magatokat a világhoz, józanok legyetek és vigyázatok, a testet kívánságiban ne tápláljátok. ÉpüljeteK k. gy.! épüljeteK világi és erkölcsi javakban, épüljeteK nagy haszonnal!

3-or. Vigasztaltassatok. A világon kevés, mondhatni egy ember sincs, a kinek vigasztalásra nem lenne szüksége. Minden embernek jöhet egy-egy kis baja, mely idővel megnövekedve tünődést és bánatot szerez. S miből merit a bánkodó szív megnyugtató vigasztalást? Rokonai, jó embertásai hinthetnek ugyan enyhítő balsamcseppeket a kebel fájó sebeire, de a seb mégis csak sebnak marad s megtörténhetik az is, hogy a vigasztalók közt akadnak olyanok, a kiknek azt lehet mondani, mit mondott Jób az ő vigasztalóinak: ti mindnyájan ártalmas vigasztalók vagytok. Egyedül az idő, az isteni gondviselésbe helyezett hit az, mely segít ott, hol ember segítséget nem adhat. Így érezte ezt az énekes király is, s azért zengte oly érzékenyen szép dallomát: Emberbe hitemet nem vetem én soha, felemelém szemeimet a hegyekre, mert onnan felül jön nekem a szabadítás és vigasztalás. Ilyen vigasztalót kívánok nektek csapások által sujtolt gyermekei a mostoha sorsnak — Isten legyen a ti vigasztalótok!

4-er. Kivánom, hogy egy értelemben legyetek, legyetek különösen e nemes és szent ekkla ügyében. Ott van előttek a romlásnak indult istenháza, melynek fedele megrongyolott boritékával úgy áll szemeitek előtt, mint ajtótok előtt rongyos foszlány ruhában alamizsnáért esengő koldus. Halljátok meg kiáltását, mely eképen hangzik: egy értelem, egy akarat, egy sziv, egy lélek. Apáitok láttak effélét, sőt láttak többet, — nagy pusztulást és inséget, midőn 1782-ben a zsarnok önkény, erőszakos hatalom megfosztotta templomuktól, saját pénzökkel vásárolt harangjoktól, kevés készpénzüktől; de meglevén bennök a vallásos buzgóság, az egy akarat, egy sziv, egy lélek, csodadolgokat miveltek, mert ugyszólva semmiből teremtének a falutól félre eső kopár pusztaságon, melyet nekik kárpótlás gyanánt a rideg érzés odavetett, semmiből teremtének egymás megróvása által erős épületeket és alkotának házat, melyben Istent újra szabadon imádhathánk. Ti k. gy.! azon ősök utódai vagytok, a kik kötelességüket nemesen végezik és ha vallásos buzgóságban is azok leendetek és a kötelességet, melyet szent vallástok iránt a jelen is parancsol, megteszitek, meg lesz, a minek sürgősen meg kell lenni. Ezért kivánom, hogy legyetek egy értelemben!

5-ször. Kivánom, hogy b é k e s é g b e n l a k j a t o k. A békeség oly kedves virága társaságban és a házkörben, mely mindig jóízű gyümölcsöt terem és terméketlen soha nem maradhat. Értelmesség és bizalom kapesa az, mely nélkül kárnak, pusztulásnak van kitéve minden ház. Ezért mondá Jézus: minden ház, mely magában meghasonlik, elpusztul. Hány példa mutatja Idvezítőnk e mondása igazságát! Mennyi ház semmisült meg a czivódások miatt! Mennyi szem és sziv siratta meg a vizáلكodás ördögének átkos mütéiteit!! Kivánjátok k. gy.! hogy ez eset ne találja házatokat? ha igen, akkor az okos önmérséklés és békeség kapcsát erősítsétek magatok közt — így bizhattok, hogy a szeretetnek és békeségnek Istene leszen veletek s mi más jobbat avagy csak ehez hasonlót is kívánhatnátok. Hiszen ő a mindenható, a ki szabad akarhatja szerint igazgat mindeneket, ki megcselekedheti, hogy még a roszak is a mi javunkra legyenek; ő a mindentudó, a ki látja mi nélkül szükölködünk, mielőtt kérnök; ő a jóság és szeretet forrása, az irgalmasság atya, a ki a bűnöst kegyelemmel veszi fel. Nem is lehet feltenni, hogy találtatnék okos teremtmény, a ki e főlényben ne biznék, közellétének tudatában magát nyugodtan ne találná. Mutat-

ják a példák, hogy a jó lelkek eleitől fogva reá támaszkodtak. Az ős pátriárka még halálára is átviszi e bizalmát; ha, ugymond, meg-rájják is a férgek testemet, meglátom idvezítő Istenemet. A kegyes Dávid is eként nyilatkozik: Tebened biztunk eleitől fogva; Uram téged tartottunk hajlékunknak! és ő ennek nagy hasznát is vette, a mit eként fejez ki: Te Uram! az igazat megáldod a te nagy irgalmassággal, környülveszed mint paizsszal; minden jóval megáldod, megoltalmazod.

Én ezt a mindenhatót, főbölcseséget, szeretet forrását, irgalmasság atyját tisztetem, imádom, neki könyörgök értetek, hogy öleljen be titeket kedves gyülekezet kegyelmes karjaival. A jó egészséget, annak állandóságát tartsa meg testetekben; az építés tehetségét a kivitelben; a türelem és bizalom lelkét házaitokban. Őt kérem, hogy maradjon továbbra is e lelki nyáj őrző pásztora, özvegyek paizsa, árvák és gyámoltalanok édes atya, betegek orvosa, élőknek és holtaknak Istene. Vegyed is Uram Isten könyörgésemet füleidbe, tekints e helység lakóira, határait áld meg áldások bőségével, hogy teljék be azokon prófétád ama mondása: megkoronázod az esztendő a te javaiddal, lábaid nyoma kövérséget csepegtet nagy zsirral. E sok viszontagságokban forgó hazát őrizd több csapásoktól: ellenségtől, éhségtől, döghaláltól; anyaszentegyházunk mellé állíts minden időre tőrezen álló Mózeseket, buzgó Néhémiasokat, kik védjék a jogot, munkálják a közjólétet; dicsőséged fénye töltsé be egyházainkat, gyülekezetünk minden hiveit, ennek előljáróit, a presbytereket támogasd mindig segedelmed befolyásával, hogy a közboldogság virágozzék, utcáin! on jajveszéklés ne hallassék! Uram Isten! ha minden szives kérés füleidbe hat, hasson füleidbe az én imám is és a többi jót, ha nem kérem is, add meg e népnek!!

Van még egy, mit meg kell említenem: Esztendő végén a sáfárnak sáfárságáról számot kell adni. Én is esztendőim végén állok, tehát számadással tartozom, a mi ennyiből áll: 30 éves sáfarkodásom ideje alatt született 396 gyermek, házassági életre meghűtölt 109, elhalt 221. Isten az élőknek jólétöket tartsa fenn, éveiket nyujtsa nagy időre, a holtaknak adjon idvességet az egekben. Ti pedig már csak volt szerelmes hallgatók, legyetek jó egészségben. Isten maradjon veletek! Amen.

Szeretett hiveim!*) Tavaszi időbe lépétek, melyben a vándormadarak szoktak költözködni, — az én sorsom is az, mi a vándormadaraké, nekem is költözni kell, mert az én időm is eljött. A gólyák, mikor útra kelnek, összegyűlnek nagy csoportba, visszavissza fordulnak repülésökben a helység felett, hol addig szállásoltak, mintha sajnálnák elhagyni a lakókat, kik közt békében volt lakásuk. — Nyugalmas helyemről nekem is másuvá kell mennem, elhagyom e helyet, hol most állok, hol eddig sokszor álltam, áldást, segedelmet kérve Istentől, hogy titeket a jóban segítsen és áldjon meg; de ha elhagyom is e helyet, érzetim, gondolatim e felett fognak lebegni, könnyörögvén a gondviselés Istenének, hogy viseljen gondot e házra és reátok, e házat dicsősége fényével, titeket vallásos buzgósággal bétöltve. Isten maradjon veletek!

Péterfi József,

sepsi kőrispataki nyugalm. lelkész.

*) Ez ekkléziában még áll a régi szokás, hogy a templomból kijövet, a czinteremben pap és hallgatók közt kölcsönös üdvözlét tartatik. Ez meg volt most is.